

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ عَائِيَّتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾

پاکي و بيگهردي و ستايش بو ئه و زاته ي که شه وره وي کرد له به شيکي که مي شه ودا به بنده ي خوي (محمد ﷺ له مزگه وقي) حرام، که عبه ي پيروزه و به مزگه وقي (الاقصى) له (بيت المقدس) که ده وره بريمان پيروزه پر به رکه ت کردوه، تا هه نديک نيشانه و به لگه و ده سه لاتداری و توانايي خوماني نيشان بده ين، به راستي ئه و زاته بيسه رو بينايه. **وَعَائِيَّتِنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ﴿٢﴾**

تيمه کتبي (ته ورا تمان) به خشي به موسا و کردمانه هو ي هيدا يه ت و رينمو وي بو نه و ي ئيسرا ئيل، بو نه و ي که سي تر جگه له من نه که نه پشتيو ان و يار يده ده ر بو خويان. **ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾**

ئهمانه و خه لکي تريش نه و ي ئه و که سانه ن که (له که شتيه که دا) له گه ل نوح دا هه لمان گرتن (تا سو پاسگوزار بن و قه دري نازو نيعمه ت و به خششه کان بزانه)، چونکه به راستي (نوح) به نده يه کي زور سو پاسگوزار بو و. **وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لُتْفُسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا ﴿٤﴾**

له کتبي ته ورا تدا يان له لوح المحفوظ دا بر يارمان دا وه و پيان را که ياندو ون که سو ين د به خوا ئيوه (له به رنامه ي تيمه لاده دن و يا خي ده بن) و فه سادو خرا يه دو و جار له زه ويدا به ر يا ده که ن، (له غه فله تي خه لکيدا) زور که شه ده که ن و ده سه لاتيکي زور که و ره به ده ست ده هين له م سه رده مه دا دو و باره ئه م هه واله قور ئانيه ها تو ته وه دي). **فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ﴿٥﴾**

جا کاتيک (ئهي جو وه کان) به ئيني يه که ميان دي ت (که تو له يان لي بکه ينه وه) به نده تا ييه تيه کاني خومان ده ئيرينه سه رتان که خا و هني هيزو تواناي زورن، ئيتر ئه وان به هه مو و کون و که لين يکي قه لا و شار و چکه کاند ده سو رينه وه و ده که رين به شو ين ياندا و ئه م هه ره شه ي تو له يه به ئيني خوا يه و ده يت بيته دي (زانا ياني سه رده م ده لين عبادا لنا مه به ست ها وه لاني پينغه مبه ره که قور ئان وه سفي کردو ون به توندو تيژي دژ به خوا نه ناسان له کاتي جه نگدا). **ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾**

له دوا ي ئه و

لاوازيه تان (ئەي جووه كان، لە غەفلەت و دواكەوتى جىيانى ئىسلامدا) تۆرە تان دەدەينەو دەسەلا تان بەسەر
 ولاتى ئيامانداراندا پىدە دەين و مال و سامان و كۆرى زۆرتان پىدە بەخشىن و واتان لىدە كردن كە زۆر ئامادە بن
 بۇ ھىرش بردن و پەلاماردان و پىرو پاگەندە كردن. **إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا
 جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْا وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا**

⑦ ئەگەر (لە كاتى دەسەلاتدا) چاكە بكەن، ئەو ھەر بۇ خۆتان چاك و بەسوودە، ئەگەر خراپە و تاوانىش
 بكەن ئەو ھەر يەخەي خۆتان دەگرىتەو، جا كاتىك كە تۆرەي ئەنجامدانى بەلئىنى دواجار دىت، ئيامانداران
 كاريكتان پى دەكەن كە لە روخسارتاندا رەنگ بداتەو، (چونكە ئەوان دلىيان كە ھەموو ئەو بەلاو
 ناخوشىيانەي بەسەر گەلانى موسولماندا بە گشتى، ھاتوو بەشيوەيەكى راستەوخو يان ناراستەوخو دەستى
 ئەوانى تىيادايە)، ئەوسا دەبا ئياماندار بچنە مزگەوتەو وەكو يەكەمجار چوونە ناوى، دەبا ئيتەر ئيامانداران تۆلەي
 خويان بكەنەو دەستيان بەسەر ھەر چيەكدا دەپوات دريغى نەكەن (چونكە ئەوان لە ستەم و زۆردارى و
 خوين ريتى دريغيان نەكرد). **عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُذْتُمْ عُنَدَنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ**

حَصِيرًا ⑧ ئىنجا دوور نى يە، پەرورەدگارتان بەزەي پىاتاندا بىتەو و رەحمتان پى بكات ئەگەر بەخۆتاندا
 بىتەو تەوبە بكەن، خو ئەگەر بگەرپنەو بۇ پىلانگىران و خوين ريتى ئىمەش دەست دەكەينەو بە تۆلە
 سەندن و تەمىكردنتان، جگە لەو دۆزەخىش دەكەين بە زىندان بۇ كافران كە تىيادا گىر بخۆن. **إِنَّ هَذَا**

الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ⑨
 بەراستى ئەم قورئانە ھىدايەت بەخشە بۇ چاكتىن رىگەو رىيازو بەرنامە، مژدەيش دەدات بەو ئياماندارانەي كە
 كارو كەدەو چاكەكان دەكەن كە بىگومان پاداشتى زۆرو بى سنوور چاوەرپىيانە. **وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ**

بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ⑩ بەراستى ئەوانەش كە باوەر بە رۆژى دواي ناھىين، سزايەكى بە ئىش و
 ئازارمان بۇ ئامادە كەدوون. **وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا** ⑪ ئىنسان (كاتىك
 تەنگەتاو دەبىت) دوعاو نزاي شەر دەكات، ھەرەك چۆن لە كاتى ئاسايدا دوعاي خىر دەكات، ئىنسان
 ھەمىشەو بەردەوام بە پەلەو ھەلەشەيە. **وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ فَمَحْوَنًا آيَةً اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةً**
النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ

تَفْصِيلًا ⑫ ئىمە دياردەي شەو و رۆژمان كەدووە بە دوو بەلگەو نىشانە (لەسەر دەسەلاتى خۆمان و بۇ
 ھەسانەو و ئەنجامدانى كاروبارتان و راگرتى پەلەيەكى گەرمای لەبار بۇ زىانتان)، ئىنجا ئىمە تاريكىيان بەسەر

دیاردی شه‌ودا هیناوو دیاردی رۆژیشان به ئاشکراو دیارو بینراو سازاندوو، تا له نازو نیعمه‌تی
 په‌روه‌ردگارتان به‌هه‌روه‌ر ببن، تا ژماره‌ی ساله‌کان بزانی و حساب راگرن (که زۆر پێویسته‌ بو ریکه‌ستنی
 کاروباری ژیان) ئیمه‌ هه‌موو شتیکی پێویستی ئیوه‌مان به‌ فراوانی و به‌ر بلاوی پروون کردۆته‌وه. **وَكُلِّ اِنْسَانٍ**
اَلْزَمَنَهُ ظَلْمُهُ فِي عُنُقِهِ وَخُجِرَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾ نامه‌ی کرده‌وی هه‌ر
 که‌سیکی‌شان هه‌لواسیوو به‌ گه‌ردنیداو له‌ رۆژی دوایدا کارنامه‌ی کرده‌وه‌کانی بو ده‌رده‌هینین و به‌ کراوه‌ی
 ده‌خه‌ینه‌ به‌رده‌ستی (ئاشکرایه‌ که‌ ئه‌و ده‌زگایانه‌ی کارو کرده‌وی ئیمه‌ی له‌سه‌ر تۆمار ده‌کریت زۆر پێشکه‌وتوو
 تره‌ له‌وه‌ی که‌ ئاده‌میزاد تا ئیستا په‌ی پێ بردوو). **اَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ اَلْيَوْمَ عَلَيكَ حَسِيبًا** ﴿١٤﴾
 ئه‌وسا پێی ده‌وتریت: ده‌ی نامه‌ی کرده‌وه‌کانت بخوینه‌روه‌و و ته‌ماشای بکه‌، ئه‌م‌رۆ هه‌ر خۆت بریار بده‌و
 حساب بو خۆت بکه‌ (شایسته‌ی چ جو‌ره‌ پاداشتیکی؟! **مَنْ اَهْتَدَىٰ فَاِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ**
فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا ﴿١٥﴾ ئه‌وه‌ی هه‌ولی
 داییت رێزای راست و دروست بگریت، ئه‌وه‌ به‌راستی به‌قازانجی خۆی ته‌واو ده‌ییت و هه‌ر خۆی به‌هه‌ر له‌
 هیدایه‌ته‌که‌ی وه‌رده‌گریت، ئه‌وه‌ش گومرا بووه‌و رێزای سه‌رلێشیواوی گرتۆته‌به‌ر، ئه‌وه‌ بێگومان هه‌ر خۆی
 زه‌ره‌ر ده‌کات و گومرایه‌که‌ی له‌سه‌ری ده‌که‌ویت، که‌س گوناھی که‌س هه‌لناگریت، که‌س به‌رپرسیار نیه‌ له‌
 هه‌له‌ی که‌سانی تر، ئیمه‌ش سزای که‌سمان نه‌داوه‌ تا پیغه‌مبه‌ریکی بو ده‌نێرن. **وَإِذَا اَرَدْنَا اَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً**
اَمْرًا مُّتَرَفِيْهَا فَفَسَقُوا فِيْهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَمَدْمَرْنَاهَا تَدْمِيْرًا ﴿١٦﴾ کاتیک بمانه‌ویت دانێشتوانی شارو
 شارۆچکه‌یه‌ک له‌ناو به‌ین، ئه‌وه‌ سه‌ره‌تا فه‌رمانی گوێرایه‌لی ده‌ده‌ین به‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان (که‌ گوێ به‌حه‌رام و
 حه‌لال ناده‌ن، که‌ چاکه‌و چاکه‌کاری بکه‌ن) که‌چی ئه‌وان یاخی ده‌بن و خراپه‌کاری ده‌که‌ن له‌ شاره‌که‌دا، ئه‌وسا
 ئێتر شایسته‌ی ئه‌وه‌ ده‌بن که‌ برپاری ئیمه‌ به‌سه‌ریاندا به‌پێنریت، ئینجا ئیمه‌ش کولی ده‌که‌ین به‌سه‌ر یه‌کداو
 دارو به‌ردی به‌سه‌ر یه‌که‌وه‌ ناهێلین. **وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوْبٍ عِبَادِهِ**
خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴿١٧﴾ چه‌نده‌ها نه‌وه‌مان له‌ دوا‌ی نوح له‌ناو بردوو، ئه‌وه‌نده‌ش به‌سه‌ بو په‌روه‌ردگاری تۆ که‌
 ئاگادارو بینایه‌ به‌ گونا‌هو تاوانی به‌نده‌کانی، هه‌یچ شتیکی لی شاراو نیه‌. **مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعٰجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ**
فِيْهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُّرِيْدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلٰهَا مَذْمُوْمًا مَّدْحُوْرًا ﴿١٨﴾ ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی ته‌نها
 دنیا‌ییت که‌ به‌په‌له‌و به‌خێرای تیده‌په‌ریت، ئه‌وه‌ ئیمه‌ (به‌ ئاره‌زووی که‌س ناکه‌ین به‌لکو) هه‌رچیان بویت به‌
 زووی، به‌ویستی خۆمان و به‌هه‌رکه‌س که‌ بمانه‌ویت ده‌یه‌خشین، پاشان (له‌و جیهان) ئه‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ (واته‌

دنیا په‌رستان) ده‌خینه ناو دۆزه‌خه‌وه، به سه‌رزه‌نشت کراوی و راو‌نراویه‌وه (که به‌رده‌وام فریشته‌کان ئیش ده‌که‌ن به‌دلیانداو نایه‌لن پشوو بدن، هه‌ر راویان ده‌نن به‌ناو تونیل و شوینه سامناکه‌کاندا). **وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا** ﴿١٩﴾ به‌لام ئه‌وه‌ش مه‌به‌ستی به‌شی ئه‌و جیهان بی‌ت و هه‌ول و کوششی چاکي بۆ بدات، له هه‌مان کاتیشدا ئی‌انداریت، هه‌ول و کوششی ئه‌و جوړه‌که‌سانه جینگه‌ی ریزو سوپاسه و سوپاسکراون. **كَلَّا نُمَدِّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا** ﴿٢٠﴾ ئیمه هه‌ردوولا (دنیا په‌رستان و خوا په‌رستان) له به‌خششی په‌روه‌دگارت به‌هره‌وه‌ر ده‌که‌ین، یی‌گومان به‌خششی په‌روه‌دگارت سنووردارو قه‌ده‌غه کراو نیه له دنیا‌دا. **أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا** ﴿٢١﴾ ته‌ماشنا بکه‌و سه‌رنج بده چۆن ریزو پله‌و پایه‌ی هه‌ندیکیانمان داوه به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا، یی‌گومان پله‌و جیاوازیه‌کانی ئه‌و جیهان زۆر گه‌وره‌ترو زۆر زیاترن. **لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا** ﴿٢٢﴾ ئه‌ی ئینسان هه‌رگیز نه‌که‌یت خوایه‌کی تر بکه‌یته هاوتای خواو هاوه‌لی بۆ بریار بده‌یت چونکه به‌و کاره‌ت زه‌بوون و خه‌جالت ده‌یت. **وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا** ﴿٢٣﴾ په‌روه‌دگاری تو بریاریداوه که جگه له‌و که‌سی تر نه‌په‌رستن، هه‌روه‌ها بریاریداوه چاکه‌کاریش بن له‌گه‌ل دایک و باوکتاندا، هه‌ر کاتیک یه‌کیکیان یان هه‌ردوویکیان به‌پیری که‌وتنه‌لای تو (ته‌نانه‌ت) ئوفیان له ده‌ست مه‌که‌و (هه‌رگیز) پیا‌ی‌اندا هه‌لمه‌شاخی و هاواریان به‌سه‌ردا مه‌که‌، به‌رده‌وامیش قسه‌و گه‌تو گوت له‌گه‌لیاندا با چاک و جوان و به‌جی بی‌ت. **وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ أَرْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا** ﴿٢٤﴾ بالی می‌ره‌بانی خوتیان بۆ راخه‌و ملکه‌چ به‌بۆیان، نزا بکه‌و بلی: په‌روه‌دگارا ره‌حمیان پی بکه‌و می‌ره‌بان به‌بۆیان، هه‌روه‌کو چۆن ئه‌وان ره‌حمیان به‌من کردو و منیان په‌روه‌ده‌کردووه به‌یچووی و مندالی. **رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا** ﴿٢٥﴾ په‌روه‌دگارتان زۆر زان‌اتره له خوتان به‌وه‌ی که له‌دل و ده‌روونتاندا هه‌یه، خو ئه‌گه‌ر چاک و پاک و ریکو پینک بن، ئه‌وه به‌پراستی ئیتر ئه‌و زاته بۆ ته‌وبه‌کاران و په‌شیانان زۆر لیخو‌شبوو به‌خشنده‌یه. **وَعَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا** ﴿٢٦﴾ مافی خزم و خویشان به‌جی به‌ینه و په‌یوه‌ندیه‌کان (له چوار چی‌وه‌ی شه‌ر‌دا چاودیری بکه‌) هه‌روه‌ها مافی هه‌ژارانی‌ش (به یارمه‌تیدانیان به‌گویره‌ی توانا) ئه‌نجام بده

ههروهه مافی رپیواریش (به دهستگیرویی و ری نیشاندان) جیهه جی بکه، دهست بلاییش مه بهو مال و سامانت به فیرو مه ده. **إِنَّ الْمُبْذَرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا** ﴿٢٧﴾ چونکه به راستی نهوانه مال و سامانیان به فیرو ده دن (له ریگهی خراپدا سهر فی ده کهن)، نهوانه هه میشه وهک برای شهیتانه کان وان، شهیتانیش له به رامهر (نازو نیعمه تهکانی) پهروه ردگاریه وه زور ناشوکرو به ده نه کهه. **وَأَمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا** ﴿٢٨﴾ خو نه گهر نه تتوانی یارمه تی ناو براوان به دیت و به ئومیدی رهحه تی پهروه ردگارو به خششی نهو بوویت نهوه ده کریت به گوفتاری جوان و قسه ی خوش رازیان بکه یت. **وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا** ﴿٢٩﴾ نه که یت نه وهنده دهست نوقاو بیت وهک نهوه ی که دهستی به کوت و زنجیر به گهر دیندا هه لو اسرایت، ههروهه نه وهندهش دهست بلای مه به (هیچیت به دهسته وه نه مینیت) له وه ودوا بکه وپته به ردهم لو مه و سه زه نشتی نهو نهو هیچت به دهسته وه نه مینیت و به هه ناسه ساردی و نا ئومیدی بوی دانیشیت. **إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا** ﴿٣٠﴾ به راستی پهروه ردگارت به ههر کهس که بیهویت رزق و رۆزی فراوان ده به خشیت، یاخود کهم و سنوورداری دهکات، بیگومان نهو زاته ئاگادارو بینایه به بهندهکانی، (به خشین و نه به خشینی هه رده مه کی نیه). **وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا لَقِئْتُمْ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا** ﴿٣١﴾ نه کهن منداله کاتنان له ترسی گرانی و برسیتی بکوژن (چونکه پهروه ردگارتان رۆزی به خش و میهره بانه)، ئیمه رزق و رۆزی ده به خشین به وانیش و به ئیوهش، چونکه به راستی کوشتنی نهوان گوناوه تاوائیکی زور گه وره یه. **وَلَا تَقْرَبُوا الزَّانِيَةَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا** ﴿٣٢﴾ هه رگیز نه کهن توخنی زینا بکه ون و لئی نزیك ببنه وه، چونکه نهوه به راستی گوناوه تاوان و هه له و ریچکه یه کی زور نا قولایه. **وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا** ﴿٣٣﴾ که سیك نه کوژن که خوا کوشتنه که ی حهرام کردیت مه گهر به هو ی تاوائیکه وه شایسته بیت و کوشتنی رهوا بیت، نهوهش که مه زلومانه و بی تاوان ده کوژیت، نهوه ئیمه به راستی ماف و دهسه لاتمان داوه به نزیکترین کهسی که توله ی بو بسی نیت، نهویش نابیت زیاده روه یی بکات له کوشتن و توله سه ندنه وه دا، (خو نه گهر له خواترس و فره مان به ردار بوو لهو کارهیدا) نهوه بیگومان سه رکه وتوو و پشتیوانی لیکراوه له لایهن دهسه لاتی رهوا وه. **وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا** ﴿٣٤﴾ نزیك مالی هه تیوو مه که ون مه گهر

به جواناترین شیوه نه‌بیت (وهك ئه‌وهی بیخه‌نه بازرگانیه‌که‌وه تا گه‌شه بکات) هه‌تا ته‌گاته هه‌ره‌تی لاوی، وه‌فا
 بکه‌ن به به‌لین و په‌یمان، چونکه به‌راستی به‌رپرسیارن له به‌رامبه‌ر به‌لین و په‌یمانه‌وه. **وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ
 وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا** ۳۵ هه‌ر کاتیک کیشان و پیوانتان ته‌نجامدا به‌رپیک
 و پینکی و تیرو ته‌واوی ته‌نجامی بدن، ته‌و شیوه‌یه چاک‌تره‌و جواناترین ته‌نجامی هه‌یه (له دنیا‌دا ئاسووده ده‌بن و
 پاداشتی قیامه‌تیش به‌ده‌ست ده‌هینن). **وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ
 أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا** ۳۶ ته‌ی ئینسان له شتیک مه‌دوی و شوینی شتیک مه‌که‌وه که زانست و
 زانیاریت ده‌رباره‌ی نه‌یه، چونکه به‌راستی ده‌زگاکانی بیستن و بینین و تیگه‌یشتن هه‌ر هه‌مووی، به‌ر پرسیاره‌له
 به‌رامبه‌ریه‌وه. **وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا** ۳۷ هه‌روه‌ها
 به‌سه‌ر زه‌ویدا به‌که‌ش و فش و له خۆبایی بوونه‌وه مه‌پۆ، چونکه تۆ هه‌رگیز ناتوانیت زه‌وی کوناودهر بکه‌یت،
 ناشکه‌يته به‌رزی چیاکان (ئیتز ته‌م که‌شخه‌و شانازیته له‌چی یه‌؟). **كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ
 مَكْرُوهًا** ۳۸ هه‌موو ته‌و شتانه‌ی که له ئایه‌ته‌کانی پێشوودا باس‌مان کرد، خراپه‌کانی لای په‌روه‌ردگارت
 ناپه‌سه‌ندو نابه‌جیی (هه‌ول بده هه‌میشه دووره په‌ریزیت لیان). **ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ
 وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا** ۳۹ ته‌و رښووییانه‌ی که په‌روه‌ردگارت به
 وه‌چی بۆی ره‌وانه کردیت به‌شیکن له حیکمه‌ت و دانایی، نه‌که‌یت خوایه‌کی تر به‌هاوتای خوای بالاده‌ست
 بزانیته، چونکه ته‌گه‌ر واییت، فری ده‌دریته ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه به‌سه‌رزه‌شت کراوی و پرسوایی و
 شه‌رمه‌زاری و دوور خراوه‌ی له به‌زه‌ی خوایی. **أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا
 إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا** ۴۰ ئینجا پروو به‌هاوه‌لگه‌ران ده‌فه‌رمویت: ئایا ره‌وايه خوا ئیوه‌ی هه‌لبژاردیته‌تا
 کوپتان پێ به‌خشیت و خۆی فریشته‌کانی هه‌لبژاردیته‌تا بیانکات به‌کچی خۆی؟ (ته‌م بیرو باوه‌ره‌ پووج و
 بێ سه‌روبنانه‌ که‌ی ره‌وايه، مه‌گه‌ر کوپو کچ هه‌ر خوا نایانه‌خشیت؟)، به‌راستی ئیوه‌ قسه‌و گوفتاریکی نابه‌جی
 و گه‌وره و نا‌قولا ده‌که‌ن. **وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا** ۴۱ سویند به
 خوا به‌راستی ئیمه‌ له‌م قورئانه‌دا به‌چه‌نده‌ها شیوه‌ له‌ هه‌موو مه‌به‌سته‌کان دواوین تا بیرکه‌نه‌وه‌و یاداوه‌ری
 وه‌ریگرن، که‌چی قورئان بۆ خوانه‌ناسان ته‌نها دووره په‌ریزی نه‌بیت هه‌چی تریان بۆ زیاد ناکات. **قُلْ لَوْ كَانَ
 مَعَهُ آلَ اللَّهِ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَابْتَغَوْا إِلَى ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا** ۴۲ ته‌ی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم به‌و
 موشریکانه (بلێ: ته‌گه‌ر خوای تریش هه‌بوايه له‌گه‌ل خوای په‌روه‌ردگارا هه‌روه‌کو ته‌وان ده‌لین.. ته‌و کاته

هه موان ههولياندهدا بۆ ئەوهی دەسلەت لە خاوهنی عەرش و تەختی فەرمانرەوايەتی بێسەن و لێی زەوت بکەن. **سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا** ﴿٤٣﴾ ستایش و پاکی و بێندی بۆ ئەو پەروەردگاریە (کە ئەو نەفامانە دەربارەیی ئەو هەموو نەرەوايیە دەلێن) و ئەو زاتە زۆر بەرزو بێندو گەورەترە (لە بۆچوونی ئەوان). **تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا** ﴿٤٤﴾ هەر حەوت ئاسمانەکان و زەوی و هەموو ئەوانەیی کە تیاياندا هەن، تەسبیحات و ستایشی ئەو زاتە دەکەن، هیچ شتێک نییە لەم بوونەوەردا کە تەسبیحات و ستایش و سوپاسی ئەو زاتە نەکات، بەلام ئێوە لە تەسبیحات و ستایشی ئەو شتە تێناگەن، بەراستی ئەو زاتە هەمیشە و بەردەوام خۆگرو بە حەوسەلەییە (لە بەرامبەر لادانی خەلکیەوه) لیخۆشبوو و چاوپۆشی دەکات (ئەگەر پرووی تێبکەن و باوەری پێی بهێنن). **وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا** ﴿٤٥﴾ کاتیەک کە قورئان دەخوینیت ئێمە بەرەستییکی نادیارو شاراو، دەخەینە ئێوان تۆو ئەوانەیی باوەر بە پۆژی دواي ناهێنن.. (چونکە سوودی لێ وەرناگرن). **وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوَّا عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا** ﴿٤٦﴾ چونکە مەبەستیان نیە تێبگەن ئێمەش پەردە دەهێنین بەسەر دڵیاندا تا هەرتیی نەگەن، گویشیان سەنگین دەکەین تا نەبێستن، جا کاتیەک لە قورئاندا تەنها ناوی پەروەردگارت دەبەیت (باسی بت و بەرنامەیان ناکەیت)، ئەو پەشت هەلەدەکەن و پروو وەرەگێرن و بێزاری دەرەبەرن و دەرۆن. **نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا** ﴿٤٧﴾ ئێمە لە هەموو کەس چاکتر دەزانین کە خاوەناسان بۆ گویت بۆ دەگرن، ئەوانە کاتیەک گویت لێ دەگرن، چە چپ و سرتە سرت دەکەن، ئەوسا ستمەکاران بەیەکتەر دەلێن: ئێوە شوێن کەس ناکەون تەنها پیاویکی جادوو لێکراو نەیت!! **أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا** ﴿٤٨﴾ سەرنج بدە چۆن تۆ دەکەن بە نمونە (تاوێک دەلێن: جادووگەر، دەمێک دەلێن: شاعیر... هتد) سەرئەنجام خۆیان گومرا کردوو و ناتوانن ڕێگەو ڕێیازیکی چاک و دروست بگرنەبەر. **وَقَالُوا أَءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفَّتًا أَعِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا** ﴿٤٩﴾ ئەوانە بە سەرسامیەوه دەلێن: باشە ئەگەر بووینە ئێسکی ڕزیوو پرتوکاو، ئەو سەر لە نوێ زیندوو دەکێنەوه؟! **قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا** ﴿٥٠﴾ ئەی محمد ﷺ بێیان بلی: بێنە بەرد یان ئاسن... **أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ**

نزيك بوونهوه له پەروەردگاريان دەخوازن و چاوەڕوانی ڕەحمەتی دەکەن، لە سزاو تۆلەشی دەترسن، بەراستی
 سزای پەروەردگارت مەترسی لیکراوه. **وَإِنْ مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا**
عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾ هێچ شارو شاروچکەیهک نی یه که ئێمه بپارمان دایت
 پێش بەرپابوونی ڕۆژی قیامەت له ناوی بەرین، یان سزایهکی سهختی بدهین، له کتیب و دۆسیه‌ی (تایه‌تدا،
 له لوح المحفوظ دا) تۆمار نه‌کرا ییت. **وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَعَائِنَا ثَمُودَ**
الْثَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ هێچ شتیێک نه‌بووه، به‌هۆی ئه‌وه‌ی که ئێمه
 مو‌ع‌ج‌یزه‌ به‌ریا بکه‌ین و نیشانی بده‌ین له‌وه‌ی که ئه‌وان داوایان کردووه، ته‌نها ئه‌وه‌ نه‌ییت که (جو‌ره‌ها مو‌ع‌ج‌یزه‌مان
 نیشانی پێشینه‌کان دا)، به‌لام ئه‌وان هه‌ر بروایان پێ نه‌کرد؛ ئێمه‌ش له‌ ناومان بردن، حوشت‌ره‌ تایه‌تیه‌که‌شمان به
 ئاشکراو ڕوون به‌ قه‌ومی (ثمود) به‌خشی، که‌چی سه‌تمیان لیکردو (سه‌ریان بری)، به‌راستی ئێمه‌ ته‌نها بۆ
 ترس و داچله‌کاندن نه‌ییت، هێچ جو‌ره‌ مو‌ع‌ج‌یزه‌یه‌ک نا‌یترین. **وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا**
جَعَلْنَا الرُّعْيَا الَّتِي أَرَيْنَكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُحُوفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا
طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾ ئه‌ی محمد ﷺ یادێ ئه‌وه‌ بکه‌ کاتێک پێمان وتی: که به‌راستی پەروەردگاری تۆ ده‌وری
 خه‌لکی داوه‌و ئاگاداره‌ به‌هه‌موو شتیکیان و ئه‌و شتانه‌ش که له‌ خه‌وندا نیشانمان دایت ته‌نها تاقیکردنه‌وه‌ بوو بۆ
 خه‌لکی، هه‌روه‌ها به‌باسی دره‌خته‌ نه‌فرین لێ کراوه‌که‌ش که له‌قورئاندا ناو براوه‌ تاقیانده‌که‌ینه‌وه‌ (کافره‌کان کردیان
 گالته‌جارو وتیان: چۆن دره‌خت له‌ناو ئاگردا ده‌ڕویت، عه‌ق‌لیان کول بوو له‌ئاستی توانای بێ سنووری
 خوا‌ییدا)، به‌مه‌رجێک ئێمه‌ ده‌مانه‌و‌یت به‌م باسانه‌ بیانترسی‌نین، دایانچه‌له‌کینین، که‌چی ئه‌و باسانه‌ هه‌یچیان بۆ
 زیاد ناکات ته‌نها لادان و یاخی بو‌و‌تیکی گه‌وره‌ و بێ سنوور نه‌ییت. **وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ أَنْ سَجُدُوا لِآدَمَ**
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا ﴿٦١﴾ بیران به‌ینه‌ره‌وه‌ کاتێک به‌ فریشته‌کانمان وت:
 ئاده‌ی سوژده‌ به‌رن بۆ ئاده‌م، هه‌موو سوژده‌یان برد جگه‌ له‌ (ئیبلیس)، که‌وتی: ئایا چۆن سوژده‌ ده‌بهم بۆ
 ئه‌و که‌سه‌ی که له‌ قور دروستت کردووه؟! **قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ**
الْقِيَمَةِ لَأَحْتَنِيَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ پاشان بێ شه‌رمانه‌ وتی: پێم ب‌لێ؛ ئا ئه‌مه‌یه‌ که ڕیزت داوه‌ به‌سه‌ر
 مندا؟! سو‌یند به‌ خوا ئه‌گه‌ر دوام بخه‌یت تا ڕۆژی قیامه‌ت ئه‌وه‌ ییگومان هه‌موو نه‌وه‌کانی گومارو سه‌رگه‌ردان
 ده‌که‌م جگه‌ له‌ که‌میکیان (که‌ ده‌سه‌لاتم به‌سه‌ریاندا نیه‌). **قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ**
جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ خ‌و‌ای پەروەردگار فەرمووی: ب‌ڕ‌ۆ ئه‌وه‌ی شو‌ینی تۆ بکه‌و‌یت له‌وان، ئه‌وه‌

ییگومان دوزخ پاداشتی هه موئانه، که پاداشتیکی مسوگه رهو جیگهی هه مووتانی تیدا ده بیته وه... **وَأَسْتَفْزِرُ**
مَنْ أَسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخِيلِكَ وَرَجِّلْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدَّهُمْ
وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ برۆ چیت له دهست دیت دریغی مه که، هه رکهس که توانیت (لهو
 به ده بختانه) به بانگ کردن و هاندانیان بو تاوانکاری، دایانبره، به هووی له شکری سواره و پیادهی خوته وه
 هیژشیان بو به رهو هاو به شیان بکه له مال و سامان و مندال و نه وه یاندا (به سامانی حه رام و مندالی زوّل، ..
 هتد)، نه وه ندهش به لاین و ئومیدیان پی بده، سهریان لی بشیوینه، هه رچه نده به لاین و هاندانی شهیتان جگه له
 فریودان و فیلکردن و ساخته، شتیکی تر نیه. **إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا**
 ﴿٦٥﴾ به پراستی به نده کانی من (ئه ی شهیتانی نه فرین لیکراو) هیچ دهسه لاتی تو یان له سه ر ناییت و هه وّل و
 کوششی تو کاریان تی ناکات و پهروه ردگاری تو (ئه ی ئیانداری) به سه بو پاریزگاری و پاراستنت. **رَبُّكُمْ**
الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾ پهروه ردگارتان ئه و
 زاته یه که که شتی به ده ریادا ها تو چۆ پی ده کات بو تان، تا له فه زل و به خششی (بیشوماری) به هره وه ر ببن،
 به پراستی ئه و زاته هه می شه و به رده وام به رهم و میهره بانه بو تان. **وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ**
تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ خه لکینه ئیوه کاتیک له ده ریادا
 ناخوشی و تهنگانه تووشتان ده بیّت، ئه وه هه رچی په رستراو هه یه له بیرو هوّش و باوه رتاندان نامینیت و ون
 ده بیّت جگه له و زاته (هاناو هاوار هه ر بو زاتی خوا ده بهن تا رزگارتان بکات) به لام کاتیک (فریاتان
 ده که ویت) و رزگارتان ده کات و ده تانخاته و شکانیه وه، ئیوه پشت له به رنامه که ی ده کهن و روو وهرده گیرن و
 نایناسن، به لکو زور به ی ئینسانه کان ناشوکرو سپله ن. **أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ**
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ خه لکینه ئایا ئیوه له خو تان ئه مینن خوا نه تانبات به ناخی
 زه ویداو لایه کی و شکانی نه روخینیت به سه رتاندان، یا خود به رد بارانتان نه کات؟ !له وه ودوا هیچ که ستان ده ست
 نا که ویت فریاتان بکه ویت و په ناتان بدات!!؟ **أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ**
قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ ئایا دلنیان و ناترسن
 له وه ی که جاریکی تر له که شتیدا ری تان بکه ویت نه ناو ده ریاهه، ئه وسایه کی به هیژی سه خت هه لکاته سه رتان،
 ئینجا به هو ی کافر بوون و یاخی بووتانه وه نوقی ده ریاتان بکات؟ !له وه ودوا که سیشتان ده ست نه که ویت
 بتوانیت دا کوکتان لی بکات لای ئیمه!! **وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي عَادَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ**

الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ سویند به خوا بهراستی ئیمه ریزمان له نهوهی
 ئادهم گرتووهو بهسهر وشکاني و دهريادا (به جوړهها هوکاري گواستنوه) ههلمان گرتوون و له پزق و پزوی
 پوخت و چاکی جوړاو جوړ بههرهوهرمان کردوون (له خوړاک و پوښاک و مال و ناوماډ و ..هتد) بهراستی
 ئیمه ریزی زیادهی نهوانمان داوه بهسهر زوړبهی نهو بهدی هینراوانهدا که دروستمان کردوون (له ههموو
 پرویهکهوه، تا قه درو ریزی خوین بزنان). **يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اُنْاٰسٍ بِاِمَمِّهِمْ فَمَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهُ وَبِیْمِنِهٖ**
فَاُولٰٓئِكَ یَقْرَءُوْنَ کِتٰبَهُمْ وَلَا یُظْلَمُوْنَ فَتِیْلًا ﴿٧١﴾ یادی نهو پوژه بکه که ههموو کومهله خه لکیک بهناوی
 پیشهواکه یانهوه بانگ دهکهین، جا نهوهی نامه و دوسییهی کردهوهکاني بدریته دهستی راستی، نهوانه
 (بهخوشیهوه) سهیری نامهی کردهوهکاني خوین دهکن و دهخویننهوهو بهقهدهر تاله باریکهکهی ناوکی خورما
 سته میان لی ناکریت (که شتیکی بی نرخه). **وَمَنْ کَانَ فِیْ هٰذِهِۦ اَعْمٰی فَهُوَ فِی الْاٰخِرَةِ اَعْمٰی وَاَضَلُّ سَبِیْلًا**
 ﴿٧٢﴾ جا نهوهی لهم دنیایه دا (دل و دهروون و بیرو هوښی) کویر بیت، نهوه له قیامهتدا چاوی کویرهو زور
 سه رگه راندترو سه رلیشیواوتره، چونکه چاوی سهری بو بینای و تیفکران بهکار نههیناوه له دنیا دا. **وَ اِنْ کَادُوْا**
لِیَفْتِنُوْکَ عَنِ الَّذِیْ اَوْحٰیْنَا اِلَیْکَ لِتَفْتَرِی عَلَیْنَا غَیْرَهٗ وَاِذَا لَا تَخْذُوْکَ خَلِیْلًا ﴿٧٣﴾ نهی پیغمبر ﷺ
 موشریک و هاوه لگه ران خه ریک بوو تو لاددن لهوهی که بهوهی و نیگا بومان رهوانه کردوویت، تاشتیکی
 ترمان بو هه لیه ستیت و شیوازی کارو بانگهوازت بگوپیت، ئیتر نهو کاته نهگه بهقهسی نهوان بکهیت
 نهوان تو دهکه نه هاوهل و خوشهویستی خوین (چونکه بهدلی نهوانت کردووه). **وَلَوْلَا اَنْ تَبْتَئِنَا لَقَدْ**
کِدْتَ تَرْکُنْ اِلَیْهِمْ شَیْئًا قَلِیْلًا ﴿٧٤﴾ خو نهگه ر ئیمه تومان پایه دارو دامه زراو نه کردایه، نهوه بهراستی نزیک
 بوویت (بهمه زندهی خو، بو بهرزه وهندی بانگهوازه کهت) کهمیک به لایاندا مهیل بکهیت و بهدلی نهوان
 بکهیت!! **اِذَا لَا اَذَقْنٰکَ ضِعْفَ الْحَیٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمٰتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَکَ عَلَیْنَا نَصِیْرًا** ﴿٧٥﴾ نهو کاته ئیتر
 دوو بهرامبهری (هاوه لگه ران) له دنیا داو به دوو بهرامبهری نهوان له دواي مردن سزاو نازارمان پی
 دهچه شتیت، پاشان که سیشیت دهست نه ده کهوت فریات بکهویت و له دهستی ئیمه رزگارت بکات. **وَ اِنْ**
کَادُوْا لَیَسْتَفْزِرُوْکَ مِنَ الْاَرْضِ لِیُخْرِجُوْکَ مِنْهَا وَاِذَا لَا یَلْبَثُوْنَ خِلَافَکَ اِلَّا قَلِیْلًا ﴿٧٦﴾ نهو موشریکانه
 خه ریکوو زورت بو بهینن و نازارو ناخوشیت بو پیش بهینن تا لهسهر زهوی (مه کهه) دهرت په رینن و
 دهره دهرت بکهین، نهو کاته ئیتر نه ده مانه وه دواي تو ته نها ماویه کی کهم نه بیت (زوو به زوو به به لایه کی
 سهخت له ناومان دهردن). **سُنَّةٌ مِّنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَکَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِیْلًا** ﴿٧٧﴾ له ناو بردن

بریارو یاسای ئیمه بووه پیش تو (بو قهومه خوانه ناسه کان) کاتیک پیغه مبه رانیان دهرکردیت، بیگومان نابینیت
 سوننهت و بهرنامه ی ئیمه گورانی به سهردا بیت. (أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ
 الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾) ئه ی پیغه مبه ر ﷺ، ئه ی ئیانداری نوێژ ئه نجام بده کاتیک خور
 نیوه ی ئاسمان به جی ده هیلت (ئاماژه یه بو نوێژی نیوه رۆ عه سر) له تاریکی شه ویشدا نوێژی (مه غریب و
 عیسا) ئه نجام بده، نوێژی به یانیانیش (که زور قورئانی تیدا ده خوێنیت فرهاموشی مه که) به راستی قورئان
 خویندی نوێژی به یانی ده بینیت (له لایه ن فریشته کانی شه وه). (وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَى أَنْ
 يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾) له به شیکی شه وگادا خوت ماندوو بکه به دهرکردنه وه ی قورئانه وه له
 شه و نوێژدا که زیاده ئه رکیکه له سهر تو، ئه ی پیغه مبه ر ﷺ، بو ئه وه ی پهروه ردگارت بتخاته شوین و جیکه ی
 به ریزه وه که تیایدا سوپاسکراو بیت. (وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِيْ
 مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨٠﴾) بلی: پهروه ردگارا یارمه تیم بده تا هه رکاتیک ده سته کاری (ههر خیریک بووم)
 به چاکی و راستی و دروستی ئه نجامی بدهم و له هه رکاریک بوومه وه ئه نجامدا سه ره نجامیکی چاکی هه بیت و
 به جوانی لئی ده رچم و هه می شه و به رده وام له لایه ن خوته وه ده سه لاتیکم پی به خشه که بیته هوی سه رکه وتنی
 به رده وام. (وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾) ههروه ها بلی: تازه حق و راستی
 هاتوه و به رپا بووه و به تال و ناحقی، پوچ و ته فرو توونا بووه، به راستی ناحق و به تال هه رتیا چووه و جیکه ی
 نه بووه و به زیووه. (وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَلَا يَزِيْدُ الظَّٰلِمِيْنَ اِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾)
 ئیمه له قورئان ئایهت و سووره تاتیک داده به زینین، که بیته هوی شیفو چاره سهر بو نه خوشیه دهروونی و
 جهسته ییه کان ههروه ها ره حهت و می ره بانیش، بو ئیانداریان، بو سته مکارو خوانه ناسانیش ته نها زیادکردنی
 زه ره رو زیان نه بیت هه چی تر نی یه، هه ی به ره رو سوودیکی لی نابهن. (وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَنِ أَعْرَضَ
 وَنَا بْجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾) کاتیکیش نازو نیعمهت به ئینسانی (خوانه ناس) پروو
 وهرده گیریت و فیز دهکات و هه ره خه مخوری خو به تی، کاتیکیش ناخوشی و تهنگانه ی تووش دیت، ئه وه
 ناو میدو په ست و غه مگین ده بیت. (قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيْلًا ﴿٨٤﴾)
 بلی: هه موو کهس له سهر سروشت و فیزه تی خو ی کارده کات، جا پهروه ردگارتان چاک ده زانیت کی رینگه و
 ریازو بهرنامه ی راست و دروستی گرتوته بهر. (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا
 أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٨٥﴾) پرسیا رت لی ده کهن دهرباره ی رۆح (که چی وه چۆنه؟) بلی: رۆح به شیکه

له فەرمانی پەروردگارم و به دهست ئەوه (من نازام چیه و چۆنە) و هیچتان پێنە به خسراوه له عیلم و زانست تهنه
 شتیکی کهم نهییت. **وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا** ﴿٨٦﴾ سویند
 به خوا ئەگەر بمانهویت ههموو ئەو قورئانهی که به وهی بۆمان رهوانه کردوویت، ئەوه له دل و دهرهون و
 لاپهرهکاندا نایهێلین، پاشان کهسیکت دهست ناکهویت بپاریزیت و بهرگرت لی بکات و ههولیکت بۆ بدات
 تا لهو بههرهیه بێ بههره نهییت. **إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا** ﴿٨٧﴾ بهلام ئیمه ئەو کاره
 ناکهین (چونکه ئهمه رهحهتی که له لایهن پەروردگارتهوه، بهراستی فەزل و بهخشندهی ئەو زاته (بۆ تۆو بۆ
 ههموو ئیاداریک) زۆر گهورهو فراوانه. **قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا**
الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ ئەهی محمد ﷺ پێیان بلی: سویند به خوا
 ئەگەر ههموو ئادهمیزادو پهریهکان کۆ ببنهوهو (ههولی بهردهوام بدن تا) قورئانیکی وهکو ئهمه داین و بیهینه
 (مهیدان) ناتوان کاری وابکهن و ناتوان له وینهی بهینن، ئەگەر چی ههموو لایهکیان بنه پشتگیرو
 یارمهتیدهری بهکتر. **وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا**
 ﴿٨٩﴾ سویند به خوا بێگومان ئیمه لهم قورئانهدا له ههموو جوړه نمونهیه کهمان بۆ خه لکی هیناوهتهوه (تا تیفکرن و
 بیر بکه نهوه) که چی زۆربهی خه لکی تهنه رپیازی کوفرو خوانه ناسی نهییت هیچی تر وهرناگرن... **وَقَالُوا لَن**
تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾ ههندیکیان بیانویان گرت و وتیان: ههرگیز ئیمه باوهر به
 تۆ ناکهین تا کانی و سهراوهیه کهمان له زهویهوه بۆ ههلهقهوینیت. **أَوْ تَكُونُ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَعَنْبٍ**
فَتَفْجِرُ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ یاخود دهییت خاوهنی باخیک بیت که پر بیت له دارخورماو رهزو
 چهندهها پروبار له ناویدا ههلهقهوینیت و بهخورو رهوان بهژیریاندا بروات. **أَوْ تُسْقِطُ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ**
عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالِلِهِ وَالْمَلَكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ یاخود ئاسمان پارچه پارچه به سههماندا، ههر وهکو خۆت
 پروپاگهنده ده کهی دابارینه، یاخود خوای گهورهو فریشتهکانی بهینهو پروو به پرومانی بکه!! **أَوْ يَكُونُ لَكَ**
بَيْتٌ مِّنْ زُخْرِفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَن تُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ
رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ یان کۆشک و ته لارو ماییکت ههییت که به (ئالتون و زیوو شتی جوان)
 نهخشینراییت و زهخرهفه کراییت، یان (ببینن) که به رهو ئاسمان بلندو بهرز دهیینهوه، ئیمه ههرگیز به وهش باوهر
 ناکهین ههتا کیتییک دانه بهزینیت و بیخوینینهوه، تۆش پێیان بلی: پاک و بێگهردی بۆ پەروردگارم.. (باشه،

کهی ئەوانه له دهست مندايه) من تهها پيغه مبهريكم له گروي ئاده ميزادو هيچي تر نيم (ئيوهش لهو ئاسته دا نين ئەو بيانوانه تان جيبه جي بکهين). **وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ**

بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ هيچ شتيك نه بووه ته کۆسپ له ريگهي ئەوه دا خه لکي باوهر بهينن _ کاتيک هيدايه تيان بو هات _ تهها ئەوه نه ييت که وتيان: ئايا خوا مرؤفيکي به فرستاده ناردووه؟! (له باقي ئەوهي زوو به دهم بانگه وازی خواوه چن و ئەوه بهريز بو خويان بزنان، که نوينهريان لي هه لده بزيريت و ئيماني پي بهينن، زوريه ي خه لکي له سهرده مه کاني عه قليان کول بووه له ئاستي ئەو ريزه تاييه تيه دا). **قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ**

مَلَائِكَةٌ يَّمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ بيان بلي: ئەگەر له سهر زهويدا فريشته هه بوونايه و به دلنيا ييه وه هاتوچويان بکرديوه و زيانيان ببردايه ته سهر، ئەوه ئيمه ههر له ئاسمانه وه فريشته يه کمان داده به زانده سهر يان که پيغه مبهرو فرستاده ييت بويان (چونکه فرستاده ده ييت له جوړي خويان ييت). **قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا** ﴿٩٦﴾ بلي: ههر خوا به سه که

شايهت ييت له نيوان من و ئيوه دا که چۆن به ريکوپيکي په يامي پهروه دگرم پي راگه ياندوون، به راستي ئەو زاته هه ميشه به بهنده کاني ئاگادارو بينايه. **وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيًَّا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّا وَلَهُمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ**

سَعِيرًا ﴿٩٧﴾ ئەو که سهش خوا رينمووي بکات و (شايسته ييت) ئەوه ئيتر هيدايهت دراوه و رينمووي وهرگرتووه، ئەوهش که سهرگهرداني بکات، ئەوه ههرگيز که سيکت دهست ناکه وييت جگه لهو زاته که پشتيواني بکات و رزگاري بکات و فرياي بکه وييت، له رۆژي قيامه تيشدا (ئەو جوړه که سانه) له سهر روو کۆده که ينه وه و له کاتيکدا کوړو لال و کهرن، ئەوانه شوپينيان ناو ئاگري دۆزه خه، ههر کاتيک بليسه ي کوژايه وه، بليسه ي زياد ده که ينه وه بويان. **ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرُفَّتًا أَعِنَّا**

لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ ئەو دۆزه خه پاداشتيانه چونکه به راستي ئەوانه بروايان به ئايهت و فهرمانه کاني ئيمه نه بوو (له بوونه وهرو له قورئاندا) ده شيانوت: باشه، ئايا ئەگەر ئيمه بوينه ئيسک و رزين، ئايا ئيمه به راستي جاريکي تر سهر له نوئ زيندوو ده کړينه وه؟! **أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ**

قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ ئايا ئەوانه نه يانينيوو به راستي ئەو خوايه ي که ئاسمانه کان و زهوي دروست کردوو به توانايه که وهك ئەوان دروست بکات و (وهك خويان به ديان بهينيته وه)، دياره که رۆژو کاتيکي تاييه تي دياري کردوو (بو مرانديان و زيندوو

کردنه و هیان) که هیچ گومانی تیدا نیه (له گه ل ئه و به لگه به هیژانه دا) که چی سته مکاران هر برپاری یاخی بوون و سه رکه شی و کوفریانداوه و هیچی تر. **قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَنُ قَثُورًا ۝۱۱۰** پیاښ بلی: ئه گه ر ئیوه خاوه نی که نجینه کانی به خشین و ره حمه تی په روه ردگارم بن، ئه وکاته دهستان ده گرتوه له ترسی به خشین، ئاده میزادیش دهست نوقاوو ره زیله (ئه گه ر په روه رده ی خوایی نه بیټ). **وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَسَّأَلِ بْنِ إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ۝۱۱۱** سویند به خوا بیگومان ئیمه تو مو عجزه و به لگه و نیشانه ی ئاشکرمان به موسا به خشی، جا ئه ی پیغه مبه ر ﷺ له نه وه ی ئیسرایلی (زه مانى خوت) پېرسه کاتیک موسایان بو هات (چیان وت؟) جا فیرعه ون پپی وت: ئه ی موسا به راستی من واگومان ده به م که تو جادووت لیکراوه. **قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ۝۱۱۲** موسا وتی: سویند به خوا (ئه ی فیرعه ون) تو چاک زانیوته که ئه و (معجزانه) که س ئاوا پیشی ناهینیت جگه له په روه ردگاری ئاسمانه کان و زه وی، تا به رچاو پروونه که روه بیټ و (خه لکی به روشنی حق و ناحق بینن و له یه کی جیا بکه نه وه) و من دلنیا م به راستی ئه ی فیرعه ون که تو تیا ده چیت و له ناو دهریټ (ئه گه ر هر ئاوا بیر بکه یته وه). **فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ۝۱۱۳** جا فیرعه ون ویستی له سهر زه وی میسر به یه کجاری و به سوکایه تی کردنه وه دهر به دهریان بکات، ئیمه ش نوقی دهریامان کرد، خوی و هر چی ئه وانه ی که له گه لیدا بوون. **وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ۝۱۱۴** له دوا ی له ناو بردنیشی فه رماناندا به نه وه ی ئیسراییل و وتان: که له سهر زه وی (فه له ستین) نیشته جی بن (کاتیک به ته واوی ریازی خویان گرت به رو، ئیماندارى چاک و پاکی زوریان تیدا هه لکه وت، هه ندی جار پیغه مبه ره کانیان فه رمانه روا یه تیان ده کردن، وه ک له سه رده می هه زره تی (داود و سلیمان) دا بووه، به لام به داخه وه جووله که ی ئه م سه رده مه ریازی دوژمنایه تی هه موو خه لکیان گرتوته بهر، به تاییه تی ئومه تی ئیسلام، به لام به پشتیوانی خوی گه وره کوتای هینان به ده سه لاتیان نزیکه)، کاتیک به لینی دوا ی هات دهسته دهسته و پؤل پؤل (له سهر زه وی فه له ستین) کوتان ده که ینه وه. **وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۖ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝۱۱۵** ئیمه قورئانمان له سهر بنچینه ی حق و راستی دابه زاندووه، بو چه سپاندنی حق و راستیش دابه زیوه، ئیمه تۆمان ره وانه نه کردووه ته نها بو ئه وه نه بیټ که مزده به خش بیت (به ئیمانداران) و ترسینه ر بیت (بو خوانه ناسان). **وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ**

تَنْزِيلًا ﴿١٠٦﴾ ئىمە قورئانىشمان بەش بەش كىرۈۋە تا بە شىنەيى و بە ئارامى بىخوئىنەتەۋە بەسەر خەلكىدا، ھەر ئىمەش بەو شىۋەيە دامانبەزاندوۋە (كە تۆ رايدەگەيەنەت). **قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا**

الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ پىيان بلى: ئەي خوانەناسان باۋەر بە قورئان بىيىن يان باۋەرى پى نەھىنن (بەدەست خۆتانە و ئەمپۆ سەرەستەن، بەلام بزانن) بەراستى ئەۋانەي پىشتەر زانىريان پىندراۋە، (دەربارەي تەورات و ئىنجىلى دەستكارى نەكراۋ، چاك دەزانن كە ئەم قورئانە لە ھەمان سەرچاۋەيە، ھەر بۆيە) كاتىك بەسەرياندا دەخوئىندىرئەۋە (خويان پىناگىرئەت) خىرا سەرى رىزۋ نەۋاشى بۆ دادەنەۋىنن و سوژدە (بۆ نىرەرى قورئان دەبەن). **(وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا)** ﴿١٠٨﴾ دەشلىن: پاكى و بىگەردى بۆ پەرۋەردگارمانە، بەراستى بەلىنى پەرۋەردگارمان ھەر دىئە دى (بەسەر خستى ئىمانداران لە دىياداۋ سەرفەزىيان لە قىيامەتدا). **وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا** ﴿١٠٩﴾ ئەۋانە سوژدە و كىرۋوش دەبەن و دەگىن و ئەسرىنى خۆشەۋىستى پەرۋەردگار لە چاۋانىيان دەبارئەت، فرمىسكى ئىمان و شادى ھەلدەۋەرئىنن و تا دىت زىاتر ملكەچ و فەرمانبەردار دىل پىر لە ئىمان دەبەن. **قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ أَدْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا** ﴿١١٠﴾ پىيان بلى: ئىۋە لە نزاۋ دوعاتاندا ھاۋار لە (الله) بكن، يان بەسيفەتى پىرۋزى (الرحمن) ھاناي بۆ بەرن، بەھەر ناۋو سىفەتتىكى جوان و بەرز ھاۋارى لىيكن و نزا بكن دروستە، چونكە ئەۋ خاۋەنى ھەموو سىفات و ناۋە پىرۋزو جوانەكانە، بەھەر سىفەتتىك كە لەگەل داخۋازىيەكانتندا گونجا، داۋاي لى بكن، لەكاتى داۋاكردنى رىزق و رۋزىدا بە (يا رىزاق، يا ۋھاب) لەكاتى داۋاي سەركەوتندا بە (يا قۋى يا متىن يا عزيز يا.... ھتە، ئەي ئىماندار) لەكاتى خوئىندى قورئان لە نوئزەكاندا دەنگ بەرز مەكەو زۋرىش نزمى مەكە، لەۋ ئىۋانەدا حالەتتىكى لەبارو مامناۋەندى ئەنجام بەدە. **وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِّنَ الدَّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا** ﴿١١١﴾ بشلى: سوپاس و ستايش بۆ ئەۋ خوايەي كە كەسى نەكردوۋە بەرۋلەي خۋى و رۋلەشى ھەر نى يە، ھەرۋەھا لە مۈلك و مەملەكەتيدا كەسى نەكردوۋە بەشەرىك و ھاۋتاي خۋى، ھەرگىز بەھۋى بى دەسەلاى و كەم توانىنەۋە كەسى نەكردوۋە بە ياۋەرو ياريدەدەرى خۋى، (لەبەر ئەۋە ھەمىشە الله اكبر) بلى و ئەۋ زاتە بەگەرۋە و مەزن بزانه